

Отношението към българския език преди и сега

Какво е езикът? На този въпрос най - добре ми отговорят думите на Д.Лихачов –/Езикът е "държава на духа" /.Това е отговорът, който ми трябваше, за да знам какво отношение са имали хората преди към родния си език. Родният език е една крепост на нашата душа , която никога не може да срина и тя винаги ще ни защитава и ще ни свързва с нашата родина, където и да сме по света , защото най-важното за един човек на света, за да запази своята идентичност, е неговият роден език. Благодарение на българския език ние сме се запазили като отделна нация.

Много отдавна българският цар Борис е осъзнал колко е важно за могъществото на една държава и за благоденствието на нейния народ , той да чете и пише на родния си език.Така той е приел с отворени обятия носителите на свещените букви и е направил всичко , за да имат четмо и писмо българите. Благодарение на него ние сега се наричаме българи, както са се наричали нашите предци. Предците, които са били готови да жертват живота си , за да можем ние сега да се наричаме българи и да говорим без страх на нашия роден , майчин език .

От майка ми съм слушала , че най-важното нещо за хората, които са живеели преди, не е било златото, а знанието , защото образованият човек е бил по – почитан и уважаван от богатия. Тогава за хората е било най -важно да пратят своите чедра на училище , за да се научат да четат и пишат на своя майчин език . Забелязахте ли, че използвах думата чедра вместо деца? Направих го, за да ви покажа колко богат и мелодичен е нашият език . Докато в другите езици използват една дума за няколко неща , ние имаме няколко думи за едно и също нещо. А колко интересно и мило звучат старите и диалектни думи в устата на възрастните хора, особено когато описват нашата красива родина. Поради това всички български писатели казват , че българският език е един от най-звучните и мелодични езици в света. На него еднакво добре може да се напише проза, стих и песен , да се възхвалят майката , родината, свободата. А какво огромно значение за предците ни са имали буквите, виждаме в един от най-старите запазени текстове на български език , „Азбучната молитва” на Константин Преславски. Българите са искали техните деца да са образовани и да могат да боравят със силата на нашия прекрасен език по най-добрия начин. Предците ни не са говорили английски, френски или немски , тези езици са ги учили само децата на аристократите , но както е казал Павел на коринтяните - /Благодаря на моя Бог , задето от всички ви повече езици говоря; но в църква предпочитам да изговоря пет думи с ума си , за да поуча и други , нежели десетки хиляди думи с език(непознат).../ Заради това на хората не им е трябвало да знаят други езици, ако познават добре своя роден език.

За съжаление днес нашият красив и мелодичен език се губи , новите поколения знаем все по-малко думи на родния си език , български автори не се

четат , знаят се много повече чуждите. Не се и замисляме , когато заменяме красиви и мили български думи с чужди като например: добро или добре с ОК или вместо благодаря да кажеш мерси. Поради навлизането на технологиите и развитието на света в нашия език има много чуждици , но не е нужно да подменяме и думите, при които това не се налага. Защо трябва да забравяме това, което ни е поддържало като нация през годините на византийското или турското робство. Нима ние, българите, се срамуваме от нашата история и от нашия език. Ние сме спасили езика си в трудни времена , нашите предци са се жертвали в името на нашата страна и нашия език , а ние ги предаваме толкова бързо, след като Европа ни показва своите богатства . Какво ли биха казали те, ако видят и чуят как ние, българите, говорим български и се отнасяме с нашата красива страна? Според мен те биха се срамували от нас и биха горко ридали , че са жертвали живота за бъдещето на едно така неблагодарно поколение.

Днес има българи по целия свят. Някои от тях никога не са виждали родната земя, но благодарение на българския език, който формира и българското самосъзнание, те се наричат българи и милеят за България. Техните корени са тук. България ги чака и ги посреща с „Добре дошли!“.

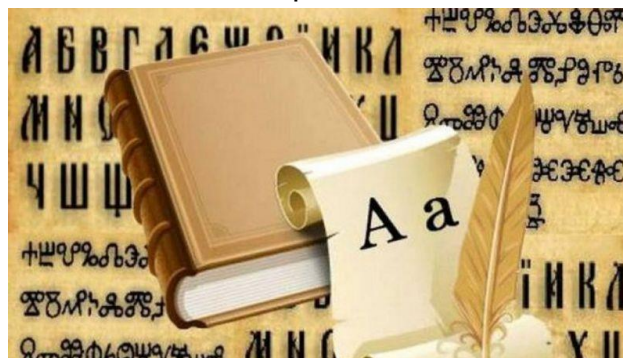
Надявам се по-скоро да разберем , че не е важно къде сме или какво правим , важно е да пазим българския език и българските традиции , важно е хората, които пазят България в душите си, да носят нейното име с гордост. Дано осъзнаваме колко древен и красив е българският език и да го съхраним за поколенията. Нашето най-голямо богатство е българският език, защото човек без роден език е човек без народност!

И както е казал поетът:

Език свещен на моите деди

Език на мъки ,стонове вековни

Език на тая дете ни роди....

Емили-Слава Емилова Петрова от 8г клас